

Hakani: Το παιδί-σύμβολο, των απίστευτων παραδόσεων και προκαταλήψεων των ιθαγενών του Αμαζονίου - Το έθαψαν ζωντανό, γιατί ήταν...«ελαττωματικό»!

✖ Η Hakani (Χακάνι σημαίνει «Χαμόγελο»), είναι ένα κορίτσι που γεννήθηκε το 1995 στις ζούγκλες του Αμαζονίου, στην Βραζιλία. Η ιστορία της, που δεν είναι μοναδική για τα δεδομένα των ιθαγενών του Αμαζονίου, ίσως φέρει στο μυαλό αρκετών, τον μυθικό Καιάδα των αρχαίων Σπαρτιατών, καθώς και τις ναζιστικές πρακτικές που έλαβαν χώρα πολύ αργότερα στην Γερμανία του Χίτλερ και είχαν σαν στόχο την ανάδειξη της άριας φυλής.

Όταν η Hakani έφτασε στην ηλικία των 2 ετών, οι άνθρωποι της φυλής της, διαπίστωσαν πως είχε δυσκολία να μιλήσει και να περπατήσει. Σύμφωνα με τις παραδοσιακές αντιλήψεις, των φυλών αυτών, τα παιδιά με οποιαδήποτε μορφή σωματικής αναπηρίας θεωρείται ότι δεν έχουν ψυχή, ενώ τα παιδιά που γεννιούνται δίδυμα ή τρίδυμα θεωρούνται «καταραμένα». Αυτά τα παιδιά, καθώς και τα παιδιά που προέρχονται από ανύπανδρες μητέρες, καταδικάζονται σε θάνατο (θάβονται ζωντανά κάτω από χώμα ή δηλητηριώδη φύλλα), ή στην καλύτερη περίπτωση, σε εγκατάλειψη στην ζούγκλα. Έτσι, με βάση αυτές τις αντιλήψεις, οι γονείς της Hakani, υποχρεώθηκαν να την θάψουν ζωντανή. Αυτοί όμως, καθώς δεν ήθελαν, ή δεν είχαν το σθένος να κάνουν κάτι τέτοιο, οδηγήθηκαν στην αυτοκτονία, τρώγοντας δηλητηριώδεις ρίζες φυτών κι αφήνοντας 4 παιδιά ορφανά.

Μετά απ' αυτό, οι φύλαρχοι μετακίνησαν το «χρέος» της ταφής του παιδιού, στον 15χρονο και μεγαλύτερο αδερφό της. Αυτός αφού έσκαψε έναν τάφο κοντά στο χωριό, χτύπησε την Hakani στο κεφάλι μ' ένα μαχαίρι για να την αναισθητοποιήσει και στην συνέχεια την έθαψε ζωντανή στον ρηχό τάφο. Παρ' όλο αυτά, το παιδί συνήλθε κι άρχισε να κλαίει και προσπαθούσε να βγει απ' τον τάφο. Μετά από ώρες, ο μικρότερος αδερφός της, αποφασίζει να την βγάλει απ' τον τάφο και την πηγαίνει στον παππού τους.

Το δράμα όμως της Hakani δεν σταμάτησε εδώ. Το «χρέος» της εξολόθρευσής της μετακυλιέται στον παππού της (ως παλαιότερο μέλος της οικογένειας), ο οποίος αποφασίζει να σκοτώσει το παιδί με το τόξο του. Αστοχεί όμως και αντί για την καρδιά, το βέλος πετυχαίνει την ωμοπλάτη του παιδιού και το τραυματίζει. Ο παππούς της γεμίζει τύψεις κι αναστατώνεται και προσπαθεί κι αυτός να αυτοκτονήσει, τρώγοντας δηλητηριώδεις ρίζες.

Από εκείνη την ημέρα η Hakani εγκαταλείφθηκε στο δάσος κι αφέθηκε στην τύχη της. Κατάφερε να επιζήσει εκεί για 3 ολόκληρα χρόνια, παρ' ότι τραυματισμένη, χάρις και στην βοήθεια του αδερφού της που της πήγαινε κρυφά φαγητό. Η ανάπτυξή της έμεινε σχεδόν στάσιμη, ενώ εξακολουθούσε να είναι ανίκανη να περπατήσει και συνεπώς ήταν ακόμη απόβλητη από την φυλή της. Τα άλλα παιδιά, πήγαιναν και της έκαιγαν τα πόδια, ενώ γελούσαν όταν έκλαιγε.

Τελικά ο αδερφός της, Bibi, την πήρε και την πήγε σε μια ιεραποστολική οργάνωση, που είχε μια βάση της εκεί κοντά, την «Youth With a Mission». Όταν την παρέλαβαν οι υπεύθυνοι (ένα ζευγάρι Βραζιλιάνων ιεραπόστολων, οι Marcia και Edson Suzuki), η Hakani ήταν 5 ετών, είχε ύψος 69 εκατοστά και ζύγιζε μόλις 7 κιλά. Όπως διαπιστώθηκε, η Hakani έπασχε από μια διαταραχή του θυρεοειδούς, σχετικά εύκολα θεραπεύσιμη με την σύγχρονη ιατρική. Έτσι, το παιδί, μέσα σε έναν σχεδόν χρόνο ήταν σε θέση να μιλάει και να περπατάει, ενώ διπλασιάστηκε το ύψος της και το βάρος της.

Το τραγικό της υπόθεσης, είναι ότι οι μακάβριες αυτές τελετές ήταν εν γνώσει της κυβέρνησης της Βραζιλίας, η οποία επέτρεπε την τέλεσή τους, με το σκεπτικό ότι πρέπει να επιδεικνύεται σεβασμός στις πολιτιστικές παραδόσεις, ήθη και έθιμα των ιθαγενών. Ο David Loren Cunningham, γιος του ιδρυτή της οργάνωσης «Youth With a Mission», αποφάσισε να κάνει μια αναπαράσταση του φρικιαστικού αυτού εθίμου, με σκοπό να ευαισθητοποιήσει τον κόσμο και την κυβέρνηση της Βραζιλίας, η οποία αποφάσισε να ψηφίσει έναν νόμο για την παιδοκτονία και φέρει το όνομα «Muwaji». Είναι το όνομα μιας άλλης μητέρας, που αρνήθηκε να σκοτώσει το ημιπαράλυτο παιδί της.

Παρ' όλα αυτά, η ταινία «Hakani» κατηγορήθηκε από αρκετούς, γιατί λόγω των εικόνων που παρουσιάζει, αν και κατάφερε να κάνει γνωστό αυτό το θέμα, έστρεψε ένα μέρος της κοινής γνώμης εναντίον των ιθαγενών, φέρνοντας τα αντίθετα από τα προσδοκώμενα αποτελέσματα. Οι δημιουργοί της 30λεπτης ταινίας, κατηγορήθηκαν επίσης, ότι την σκηνοθέτησαν, με σκοπό τα οικονομικά

οφέλη από δωρεές και για την κατάδειξη του βαρβαρισμού αυτών που δεν ακολουθούν τον δρόμο του Χριστού. Όπως έγινε γνωστό, οι πρωταγωνιστές της ταινίας, προέρχονται από 7-8 διαφορετικές φυλές και πληρώθηκαν σαν ηθοποιοί. Το δε χώμα, τουλάχιστον αυτό που εμφανίζεται να καλύπτει το πρόσωπο του παιδιού, δεν ήταν τίποτε άλλο από κομμάτια σοκολάτας.

Έγινε λόγος και για διόγκωση του θέματος και παρουσίασή του, έξω από τις πραγματικές του διαστάσεις, καθώς σύμφωνα με την οργάνωση για τα ανθρώπινα δικαιώματα «Survival International», το μακάβριο αυτό έθιμο, είναι ουσιαστικό ανενεργό για αρκετά χρόνια, αν και άλλοι υποστηρίζουν ότι οι παιδοκτονίες εξακολουθούν να υφίστανται, κάνοντας λόγο για δεκάδες θανάτους παιδιών κάθε χρόνο.